

det trækkes i SU, men det er faktisk ikke det, man har brug for. En studerende med barn har ikke brug for tilladelse til at arbejde yderligere. Den studerende har derimod slet og ret brug for økonomisk mulighed for at passe sine studier og passe sit barn. Det ville man få, hvis man enten fik en bedre SU eller et særligt ekstra børnetilskud, som Kristeligt Folkeparti i denne samling har foreslået.

I pind 6 er vi enige i, at det er helt rimeligt, at syge og nedslidte modtager en eller anden form for ydelse, f.eks. sygedagpenge, indtil de kommer i revalidering eller får bevilget førtidspension. I øjeblikket er det jo sådan, at syge og nedslidte mennesker arbejdsprøves igen og igen, mange af dem i årevis, og de er ofte efterladt i den blå luft rent økonomisk.

De får at vide, at arbejdsprøvningen ikke er slut, kommunen vil prøve lidt mere, og et af de store problemer er så, at i denne periode slipper sygedagpengene op, og så ryger man på kontanthjælp. Og nu kommer der så nye problemer, for hvis man er så heldig at være gift og ægtefællen har job, ja, så kan man ikke få kontanthjælp. Altså er man nu efterladt helt uden ydelser.

Og jo længere kommunen er om at blive færdig med arbejdsprøvningen, jo længere tid kan kommunen rent økonomisk køre på frihjul. Det er simpelt hen uanstændigt. Og i denne periode er der familier, der økonomisk går ned, hvis man da ikke lader sig skille for at få kontanthjælp, og det er der faktisk mange eksempler på at kommunernes sagsbehandlere råder folk til. Det er en uanstændig behandling af nedslidte, svage og syge mennesker.

Til pind 9 vedrørende boliger til hjemløse: De hjemløse er ikke en homogen gruppe, hvis problemer vi bare kan løse over en bank ved hjælp af byggeri af flere boliger. Mange hjemløse har psykiske problemer eller problemer med misbrug eller begge dele. Men der er også en gruppe, som blot er havnet i en svær situation på grund af forskellige tragiske personlige oplevelser, og som mest af alt har brug for medmenneskelig omsorg i det daglige. Og så er der også dem, der mangler en bolig.

De forskellige omstændigheder kræver en individuel og skræddersyet indsats. Under satspuljeforhandlingerne blev der afsat 200 mio. kr. til hjemløse. Og i den forbindelse vil Kristeligt Folkeparti da gerne høre, hvor langt regeringen egentlig er kommet med en handlingsplan på dette område, og om der overhovedet er blevet

sat sving i reelle initiativer med hensyn til regeringens hensigter om at forbedre forholdene for de hjemløse.

Vi skylder de hjemløse at sætte handling på området øverst på dagsordenen, både når det gælder anskaffelse af boliger, og når det gælder om at række en hjælpende hånd i form af menneskelig og social kontakt eller behandling, hvis det er det, der er brug for.

Kristeligt Folkeparti er meget positivt indstillet over for intentionerne i Enhedslistens forslag, men vi har nok ikke fantasi til at forestille os, at disse initiativer kan blive vedtaget inden den 1. januar år 2001.

Det ville være dejligt, om mange af disse punkter kunne gennemføres her og nu, men det er nok ikke helt realistisk, det er nok et projekt, der mindst talt kommer til at vare nogle år, men Kristeligt Folkeparti vil gerne være med til at arbejde videre med de forskellige områder i den kommende tid for at øge den sociale tryk, især for de allerdårligst stillede i vort samfund.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Annie Lunde Hansen for en kort bemærkning, men man bedes markere i tide.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil gerne spørge fru Tove Videbæk, om hun er bekendt med, at der hos by- og boligministeren ligger flere millioner kroner til skæve huse til skæve eksistenser, så kommunerne bare har at komme i gang med at søge nogle af de penge.

Der er ikke ret mange restriktioner på de penge, men det var nogle, der kunne give hjemløse og andre, som man måske ikke lige kan putte ind i en forkromet, moderne lejlighed, muligheder for få et sted at bo. Det kunne være en moderniseret gammel togvogn, hvor de også kunne have deres hunde og mange andre ting, og der er altså flere millioner til det, som man bare kan begynde at bruge af.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til fru Annie Lunde Hansen: Nej. Mit spørgsmål til regeringen gik netop ud på at få oplyst, hvilke initiativer der er sat i gang på dette område, og hvor langt man er med handlingsplanen, og her mener jeg naturligvis både i kommunerne og i amterne og i staten som sådan.